

Kościół Wniebowzięcia NMP w Odelsku

Wpisany przez Антон Шыдлоўскі
06.03.2011 03:00

Dekanat Grodno-Zachód Drewniany kościół Wniebowzięcia NMP w Odelsku został założony i wyposażony przez króla Kazimierza IV w 1490 r. Świątynia została zbudowana w formie krzyża, z jedną wieżą. W roku 1674 kościół został konsekrowany przez ks. biskupa sufragana Słupskiego. Od 1862 r. przy tej świątyni była kaplica Klimówka z kapłanem, skasowana w 1866 r. W 1874 r. kościół odnowiono. W 1781 r. parafia liczyła 4319 wiernych.

Parafia Odelska była bardzo rozległa. W jej skład wchodziły miasta: Odelsk, Krynki i Kuźnica. Parafią kierował ks. Paweł Ciechanowicz (był jednocześnie kapłanem króla Zygmunta Starego), a troskę duszpasterską w Odelsku czy Krynkach sprawowali za niego tzw. *komendarze* (współcześnie wikariusze w parafii).

†

W 1736 r. został sporządzony kolejny inwentarz kościoła. Wiele elementów pochodzących z tamtego okresu zachowało się do dzisiaj. Wtedy w świątyni odelskiej znajdowało się pięć ołtarzy. Ołtarz główny miał trzy kondygnacje. W centrum ołtarza znajdował się cudowny obraz Najświętszej Panny, lecz parafia nie posiadała spisu cudów. Po bokach obrazu znajdowały się

dwie kolumny z kapitelami, obok nich były umieszczone dwie figury: św. Jana i św. Józefa. Druga kondygnacja głównego ołtarza posiadała obraz Trójcy Świętej, a między dwiema kolumnami znajdowały się figury św. Michała i Anioła Stróża.

W kaplicy po prawej stronie kościoła stał dwukondygnacyjny ołtarz z wizerunkiem św. Franciszka Serafickiego na pierwszym poziomie i z krzyżem w drugiej kondygnacji. W kaplicy po lewej stronie świątyni był umieszczony ołtarz dedykowany Matce Bożej Szkaplerznej. Obraz Matki Bożej Szkaplerznej mieścił się w pierwszej kondygnacji, obraz Imienia Jezus i Maryi – w drugiej. Ten ołtarz zamykany był drzwiczkami. W kościele mieścił się także ołtarz św. Antoniego z Padwy, który w drugiej kondygnacji miał obraz Zwiastowania NMP. Przy ambonie po lewej stronie kościoła znajdował się ołtarzyk św. Kazimierza, ufundowany przez pp. Nowackich. W tym okresie był już mocno zniszczony i wymagał reparacji.

Świątynia odelska posiadała dwa grobowce do grzebania zmarłych dobrodziejów. Jeden znajdował się po prawej stronie kościoła, drugi zaś był przed ołtarzem św. Kazimierza. W tym ostatnim grzebano zmarłych dobrodziejów kościoła z rodu Panczerzyńskich. Kościół w Odelsku okalał obszerny, ogrodzony płotem cmentarz. Na nim stała dzwonnica z trzema dzwonami. Przy kościele znajdował się szpital dla ubogich.

W 1895 r. cmentarz kościelny został opasany murem. Opis kościoła odelskiego w 1911 r. informuje, że w kościele są obchodzone następujące święta: 16 lipca Matki Bożej Szkaplerznej, 6 sierpnia Przemienienie Pańskie, 13 czerwca św. Antoniego Padewskiego. Wiadomość ta świadczy o tym, że w świątyni został zbudowany nowy ołtarz Przemienienia Pańskiego w miejscu ołtarza św. Kazimierza. Opis kościoła z 1922 r. potwierdza istnienie tego ołtarza. W 1937 r. ks. Marcin Puzyrewski fundował w kościele w Odelsku stację Drogi Krzyżowej. Stare stacje przekazał do kościoła w Kopciówce.

Kościół w Odelsku był czynny przez cały okres BSSR. W parafii w tym okresie pracowali: ks. Marcin Puzyrewski (1946 – 1947), ks. prałat Piotr Bartoszewicz (1947 – 1963), ks. Feliks Soroko (1963 – 1991), ks. Jan Kozak (1991 – 2009). W roku 2009 proboszczem w Odelsku został ks. Walery Bykowski, wikariuszem jest ks. Algirdas Paulikas. Świątynia posiada główny ołtarz Matki Bożej Odelskiej, pozostałe ołtarze (od lewej strony): Serca Jezusowego, Przemienienia Pańskiego, św. Antoniego Padewskiego i Matki Bożej Szkaplerznej. Dzięki staraniom proboszcza i parafian w 2010 r. w Odelsku powstał pomnik św. Antoniego.

Parafia odelska została miejscem urodzenia i wychowania 4 biskupów Kościoła Katolickiego.

Aleksander Kotowicz hrabia Korczak, urodzony i ochrzczony w Odelsku, podjął drogę powołania duchownego. W 1672 r. mianowano go biskupem smoleńskim. W roku 1684 został biskupem wileńskim. Zmarł w 1686 r. Jego brat Eustachy Kotowicz hrabia Korczak urodził się w 1637 r. w Odelsku. W 1661 r. przyjął święcenia kapłańskie, został kanonikiem wileńskim, a w roku 1687 został mianowany biskupem smoleńskim. Zmarł w 1704 r. w Wilnie.

Karol Piotr hrabia Trzaska Pancerzyński został ochrzczony w kościele w Odelsku. Po studiach w Akademii Wileńskiej przyjął święcenia kapłańskie i otrzymał parafię w Mińsku. W 1696 r. został kanonikiem wileńskim, w 1709 r. był posłem do cara Piotra I. W roku 1720 został biskupem smoleńskim. W 1724 r. mianowano go biskupem wileńskim. W roku 1727 ks. biskup Karol Pancerzyński ufundował w Grodnie klasztor z kaplicą i szpitalem dla zakonu Bonifratrów. Zmarł w swym majątku Karolin w 1729 r.

Tadeusz Kondrusiewicz urodził się 3 stycznia 1946 r. w Odelsku. Święcenia kapłańskie przyjął 31 maja 1981 r. 20 października 1989 r. z rąk papieża Jana Pawła II otrzymał sakrę biskupią w Bazylice św. Piotra w Rzymie. 13 kwietnia 1991 r. ks. biskup Tadeusz Kondrusiewicz został mianowany arcybiskupem z obowiązkiem Administratora Apostolskiego dla Katolików w Rosji. 11 lutego 2002 r. został metropolitą katedry Matki Bożej w Moskwie. 21 września 2007 r. ks. arcybiskup Tadeusz Kondrusiewicz został mianowany metropolitą mińsko-mohylewskim.